

La salut del poble es la suprema lley

Poble que no lluita, es un poble mort, y tal lluita deu ser pel dret a la vida y la lliure manifestació

Preus de subscripció

Granollers, un mes, o'25 ptas.
Fora, un trimestre, 1 pta.

Tots els que 'ns buscan el benestar a la altra vida se 'l procuran per aquesta

Deu, al crear al dimoni, ó va equivocar-se ó es gosa en que 'l mal existeixi; per aixó la ciencia no lliga ab ells

Administració - Redacció:
AURORA, 23

Tots els originals encaminats al be públich. s' insertaran

SETMANARI SATIRICH VERMELL * * * Sortirà tots els dissabtes

PAGO PER ADELANTAT * NÚMERO SOLT: 5 CÉNTIMS

!Festa Major!...

Ja hi som. Altra volta tornem a ser testimonis d'unas ridículas festas que sols serveixen per donar més expansió a la burgesia, a las classes adineradas, classes mitjas y a un grupo de pobres inconscients que, com nous bufons del déspota rey capital, es prestan ab sas ridiculesas a fer més gran l'esplay y divertiment de sos tirans, de sos apressors.

Sí; aquestas festas son verdaderament burgesas; nostre concurs serveix sols per demostrar nostre vil rastrerisme, nostra pobresa d'ánimo y falta d'energia en las grans iluitas de la reivindicació humana.

Sens nostre concurs, sens prestarlos nostres tristos semblants per engrandir sas personalitats, y poguer ells alardejar de sas grandesas y poderiu ab sas concupiscencias, aquestas festas de reys y bufons, de burladors y burlats, desapareixerian, acostantnos tal volta a una gran festa, a la Festa Major de la Humanitat lliure, de la Humanitat reivindicada.

Altra volta veurem en carrers y plassas, en passadas y profesions, en passeigs y carreras, balls y expansions diverses, com els potentats, els satisfets, nostres zánganos, nostres explotadors, burlantse de nostra miseria, de nostres tristos semblants abatuts per denigrants explotacions é imposicions, per la forrosa gana que per mil causas anomenadas crissis, falta de mercats, cambis crescuts, etc., etc., ens rendeixen deixantnos abatuts y burlats. Nosaltres tornarem a ser el blanch de sas mofas y de sas sarcásticas miras burlescas.

¡Que bonich! Ells ostentant un luxu assombrós, trajos relluents, carregats de brillants, ab anells y riquíssimas boquillas ja aquillotadas per la olorosa fragancia de triats habanos, recreantse ab tota classe de comoditats, ells; ells, que res els costa res; ells que sols coneixen lo derrotxe y benestar,

fraternisant ¡miserable sarcasme! ells, permetentnos *fraternisar* nostras humils vilipendiadas personas, extenuadas per la miseria y fatiga, víctimas una part d'aquesta maleida madrastra anomenada societat actual que no 's cansa may de demanar sanch y més sanch proletaria per defensar la integritat dels terrenos en que se 'ns deixa viure morint, que no possehim, ahont se 'ns explota; sí, se 'ns deixa *fraternisar* ab ells, ab nostres tirans, perque ressalti més sa grandesa, per fer ostensible son despilfarrador luxu, per demostrar més son poderío devant nostra inercia.

Mentres en uns pobles se 'ns ametralla al demanar una mica més de pa per satisfer la gana de nostres fillets,—carn anémica, que las máquinas esperan triturar—ó al demanar una hora menos de treball per millor suportar las fatigas del treball y de la vida, mentres en aquets pobles se 'ns atropella, en altres servim de pallassos a las diversions que a nostras costas disfrutan, negantnos fins l' humanitari dret de protestar contra 'l martirologi de nostres germans.

Poble proletari, poble productor, sí; tu la mereixes la Festa Major, pró no encara; encara deus conquerirla, no una festa major de riquesas y miseries, de riallas, de satisfacció y llastimers ays de desconsol; la festa ha de ser gran, espléndida, universal, sens lladres ni robats, oprimits y opressors. No, no es hora encara; encara 'ls germans d' Orient, parodiant nostre tan prop passats' están assesiuant per satisfer la ambició dels tirans, encara 'l porvenir es negre pera tots, encara nostres cossos serveixen y disposats están a servir d'abono als assolats camps de batalla, de gloria pels uns y de mort y desolació pels altres.

Preparat per lluitar pel teu benefici y benestar, per la reivindicació de ta classe y per la emancipació de la especie humana, y allavors tindrás ta Festa Major; verdadera festa de pau y harmonía, de llibertat y felicitat, de benestar y germanó.

Mentres tant ets y serás lo blanch de totas las imposturas.

CLAR-I-NET

Presó de Granollers; 1 Setembre de 1904.

¡A LA BARRA!

Els *Varios* vergonyants del *Cine* ens recordan que tenim una missió a cumplir, encarregatnos de que portem a la barra a un que ells volen atacar y... s' amagan. Potser perque sa conciencia no es tant neta com el tal. No té honra, ni dignitat, ni sentit comú, el que sols té la barra y poca vergonya de tirar la pedra y amagar la mà.

No saben aquets *Varios antropògrafs*, que esperem que donguin la cara per portarlos a la barra de un a un, puig estem plenament convensuts de que ben merescut s' ho tenen; d'altra manera no s' amagarian tant vergonyosament.

Repasada la llista y dat el rastrerisme que prestan (*¡qué honra para la familia!*), en son últim número, al Sr. Barangé, hem determinat portar a dit senyor de nou al lloch d' honor!

El Sr. Berangé,

per més que l' adulin aquets rastrers vergonyants y algú, potser de sa familia, desde *El Combute*, de Badalona, sápigam que es l' ànich, lo verdader responsable de tot quant va passant en aquesta desgraciada població, que té la desgracia de tenirlo de suportar.

¿Qui no sap de tal *tipo* que sempre ha sigut amant de atribuirse actes que no son de sa incumbencia, y que fins una vegada se li aixecá part del Somatén en Corró de Vall?

¿Qui no sap de tal *personatje* lo de La Unió Lliberal, ahont sens tó ni solta y sols perquè li doná la gana, passant per sobre dels Reglaments autorisats pel Govern civil, ultrajant de fet a honradas personas, trepijántlosi sos drets, sa dignitat y sos interessos, presidí aquella célebre Junta que per escarni del mon civilisat s' anomená la Junta del Maüser?

Ell, lo representant del poble en aquella época, ¿ab quin dret havia de atropellar par d' ell, valentse de la forsa bruta, dels empleats del Municipi a d'aquella Guardia civil que invadí lo teatre de La Unió y tolerant que prenguessen part en la arbitraria votació TRENTA SIS que encara no eran socis y si sols proposats, y ab protestas al-